

AKSEVDER
1992

KÖYLER KATİBİ

HASAN AYTEKİN

ETLİEKMEK GÜNÜ

Geleneksel olarak düzenlediğimiz "Etliekme" günü 03 Mart 2024 tarihinde 38 üyemizin katılımıyla Bıçak Arası Restorant'da gerçekleştirildi.

1. AKSEVDER SATRAŇ TURNUVASI

23 Mart 2024 tarihinde dernek ofisimizde, 1. Satranç Turnuvası düzenlendi. 5 üyemizin katıldığı turnuvada: Birinciliği Ali Baki Çağlayan, İkinciliği Hakan İntepe, Üçüncülüğü ise Nafiz Akbay kazandı. Turnavaya katılan Sayın Yalçın Gürel ve Seçkin Kaymaz'a katılım madalyaları takdim edildi. İzlemek için gelen değerli üyelerimiz Mustafa Erdoğan ve Hikmet Özdemir'e teşekkür ederiz.

Ali Baki ÇAĞLAYAN

Aksevder Yönetim Kurulu Bşk.

DEĞERLİ AKŞEHİR'İ SEVENLER;

31 Mart 2024 yerel seçimleri

yapıldı. Akşehir Belediye

Başkanlığını Sayın Nuri KÖKSAL kazandı. Kendisine bu kutsal görevinde başarılar diler, AKSEVDER olarak Ankara'da Akşehir için üzerimize düşen bir görev olduğunda seve seve yapacağımızın bilinmesini isteriz.

Mart-Nisan ayında sosyal etkinliklerle üyelerimiz bir araya getirmeye çaba gösterdik. Geleneksel olarak düzenlediğimiz "Etliekmek" gününü 03 Mart 2024 tarihinde 38 üyemizin katılımıyla Bıçak Arası Restoran'da gerçekleştirdik. 23 Mart 2024 tarihinde dernek ofisimizde, 1. Satranç Turnuvasını 5 üyemizin yarışmacı, 2 üyemizin de izleyici olarak katılımıyla düzenledik. Ramazan ayı nedeniyle katılım arzuladığımız oranda olmasa da bir ilki gerçekleştirmenin gururunu yaşıyoruz. 18 KASIM 2023 tarihinde yapılan AKSEVDER 31. kuruluş gecesine katılmayan ve 1995 yılından bu yana üyemiz olan Sayın Hikmet Özdemir'e plaketini takdim ettik.

Değerli üyemiz Mustafa Yılmaz Sağlam İzmir'e taşındı. Kendisine şükran plaketimizi takdim ettik. İzmir'deki yeni yaşamında mutluluklar dileriz.

Antalya'da yaşayan ve 1995 yılından bu yana üyemiz olan, başkanlığımızı yapan Sayın Cengiz Ünsal Güleç derneğimizi ziyaret etti. Kendisine 25. yıl plaketimizi takdim ettik.

25 Nisan 2024 tarihinde en kıdemli üyemiz Hicri Küçükkebabçı'ya plaketini takdim ettik..

Bizi üzen tek şey Sayın Yılmaz'ın İzmir'e taşınması değildi. 4 Mart 2024 tarihinde değerli üyemiz Burak Hasan Filiz'in babası Ahmet FİLİZ, 14 Mart 2024'de Değerli üyemiz Hasan Kale'nin kız kardeşi Meymune ERKILIÇ, 31 Mart 2024 tarihinde Değerli Öğretmen, Şair Ahmet ÇUHACI ve 22 Nisan 2024 tarihinde Değerli Dr. Fikri KARAHAN'ın vefat haberleri bizi oldukça üzdü.

Önümüzdeki sayımızda Ahmet ÇUHACI dosyası hazırlayacağız. Şiirleriyle Akşehir'i, Akşehirliyi yazan, Nasreddin Hoca ile ilgili kitap çıkartan, Akşehir'de öğretmenlik ve esnafılık yapan değerli insana vefa borcumuzu ödemeye çalışacağız. **30 Nisan 2024**

KÖYLER KATİBİ

HASAN AYTEKİN

Ali Baki ÇAĞLAYAN

1987'de çıkarılan 3399 sayılı yasa ile bazı belediyeler "Büyükşehir" belediyesi haline gelmiştir. 1989'dan beri belediye hizmetleri bu statüye göre yürütülmektedir. 2014'te 6360 sayılı kanun ile büyükşehir belediyesinin sınırları il mülki sınırları olmuştur. Böyle olunca da Konya'nın köyleri Mahalle'ye dönüşmüştür.

Kadın ve erkek nüfusunun 150'den yukarı, 2.000'den aşağı olan yerleşimlere köy adı veriliyor ve merkezi idare karşısında belli bir özerkliğe sahip oluyordu.

Muhtar; Köy yönetiminin başı, yürütme organı, köy tüzel kişiliğinin temsilcisi ve devletin köydeki yetkilisiydi. Köy personeli; köy kâtibi, köy imamı ve koruculardan oluşuyordu.

Köy kâtibi, köyün personeli olarak kabul edilse de kanun'da "Muhtar yazılarını köy kâtibine yazdırır. Köyde kâtip bulunmazsa bu işi köyün öğretmenine, o da yoksa imamına yaptırır" hükmü dışında köy kâtibine ilişkin bir düzenleme yoktur.

Öte yandan artık köy imamlıklarına, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından imam tayin edilmesi ve bu imamların maaşlarının genel bütçeden ödenmesi esası kabul edilerek, köy imamları merkezî idare personeli hâline getirilmiştir.

Çoğu köylerde okullar kapatılmış ve taşınmaz eğitime geçilmiştir.

Köylerde eğitimin artması, teknolojik gelişmeler Muhtarın katibe olan ihtiyacını da ortadan kaldırmıştır.

Bu yazımda artık geçerli bir meslek olmayan dedemin köyler katipliğini yazacağım.

Köyler Kâtibi **Hasan Aytekin**, 1916 yılında **Mevlütü Köyü**'nde dünyaya geldi.

1920'li yıllarda köyde okul olmadığı için ilkokul eğitimini 3-4 arkadaşı ile birlikte köye 3 km uzaklıkta olan KORAŞI Köyüne giderek almışlardır. Kalem, defter ve kitap alabilecek güçleri de olmadığı için ödevlerini tozlu yola parmakları ile yazarlarmış. Arap alfabesi ile okuyup-yazmayı çok iyi bilirdi. Bu yüzden askerlik görevini de yazıcı olarak yaparak iyice pekiştirmiş, ilkokul diplomasını dışardan sınavla almıştır.

Hasan Aytekin, gençliğinde sosyal birisiymiş. Amcasının oğlu Hasan Ali Aytekin (1915-2010), Nalbant Mehmet Çınar (1913-2003) ile beraber köy düğünlerinde tef çalıp, türkü söylerlermiş.

Dedem, üç kez evlenmiş. İlk evliliğini amcası (Aliş) Ali 1890-1922 **(-Millî Mücadelede Şehit oldu.-)**'nin ikinci evliliğinden olan kızı (Aşili) Ayşe (1922-1948), ikinci evliliğini Tuzlukçu Nahiyesinden Ayşe Sarıkaya (1919-1960) ve üçüncü evliliğini ise Ayşe Özkan (1909-1994) ile yapmış. Ne tesadüf ki, üç eşinin adı da Ayşe'dir ve ilginçtir üçüncü evliliği de hem kendisinin ve hemde Ayşe Özkan'ın üçüncü evlilikleridir. Bu nedenle Ayşe'ye köylüler (ÜÇÜNCÜ) lakabını takmışlardır.

İlk evliliğinden Ali (1942), Türkan (1943-1969) ve (Annem) Ayşen (1946-2012), İkinci evliliğinden Cezmi (1950) ve Fatma (1953) dünyaya gelir.

10 Aralık 1960'da ikinci eşi Ayşe vefat edince 5 çocuk ortada kalır. Bu yüzden üçüncü evliliğini Ayşe ÖZKAN ile 5 Nisan 1961 tarihinde yapar. Aynı tarihlerde kızı Ayşe'yi 3. eşi Ayşe'nin oğlu (Babam) Musa Sarı (Çağlayan)'ya verir. Bu evliliğe TAYGELDİ Ailesi deniyor.

Ailesine ve hele çocuklarına çok düşküdü. Onların başına kötü bir şeylerin gelmesine asla tahammül edemezdi. Çocuklarını "Ezilmesinler" diye harman işinde hiçbir zaman çalıştırmadı. Çocuklarının eğitimine önem verdi. Ali Aytekin Öğretmen, Cezmi Aytekin Astsubay, Kızı Fatma Aytekin Öğretmen oldu.

Kâtip Hasan Aytekin; **Koraşı**, Mevlütü, **(Menlik) Çöğürü**, Pazarkaya, **Konarı**, Kundullu, **Tursunlu**, (Kaha) Köklüce, **Kazak** ve kısa sürelerle **Erdoğdu**, Ortaköy ve **Karabulut** Köylerinin kâtipliğini yaptı. Aynı zaman da Tuzlukçu'da **Nahiye müdürlüğü mahiyetinde** çalıştı. Nahiye müdürü CEZMİ Bey'i çok sevdiği için onun adını kendi oğlu CEZMİ'ye verdi. 1960 yılında Tuzlukçu'lu eşi Ayşe vefat edince Tuzlukçu'daki görevini bıraktı. İlkeli, dürüst ve sistemli çalışmasından dolayı Kâtipliğini yapmış olduğu köy halkı ve muhtarları tarafından çok sevilip saygı gören bir kişiliğe sahip olmuştu. Köylerin arazisini, nüfusunu ve şecerelerini ezbere bilirdi. Muhtarların en büyük yardımcısıydı. Yasaları ve Köy Koruma Kanununu çok iyi bilen ve uygulayandı. Çocukların doğumları günü gününe yazan, çoğuna isim babalığı yapan, tüm evrakları düzenli tutan işkolik bir kişiliğe sahipti.

1963 Ramazanda

Kâtip Hasan, Köyler arasındaki ulaşımını **iri bir boz eşekle** yapardı. Köylere gider bir ay gelmezdi. Yaptığı kâtiplik karşılığında, köylerin büyüklüğüne göre pazarlık usulü, köy bütçesinden para alırdı.

Köyde yaşamasına rağmen, çiftçilik ve hayvancılık yapmadı. Tarlalarını kardeşi (Sülük) Süleyman eker biçer, sağladığı gelirin yarısını verirdi. Ahırında 10 inek bulunur, onlara da eşi ve kızları bakardı.

Dedem Kâtip Hasan Aytekin'in buğday ambarı vardı. 1970'lerde bir yaz günü köye at arabasıyla "Çerçi" gelmişti. Kayısı, şeftali vb. sebze-meyve getirmişti. Dedemin oturduğu evin havlusuna da geldi. Teyzem Fatma, buğday ambarının kapısını anahtarla açıp bir iki teneke buğday çıkartıp çerçiye verdi, karşılığında şeftali ve kaysı aldı. Hayatımda ilk kaysı ve şeftaliyi o gün yemiştim.

Tuzlukçu'da Nahiye Müdürlüğüne bağlı nüfus memurluğu kadrosu boşalmış, sınavla memur alacaklardı. Katip Hasan da müracaat eder. Onunla birlikte Sarayönü Ziraat Lisesi mezunu ile Ortaokul mezunu kişiler de müracaat eder. Üçü sınava girer, Kâtip Hasan, sınavı birincilikle kazanır. Akşehir kaymakamı Konya'ya yazı yazarak, yapılan sınav sonucunda Hasan Aytekin'in en yüksek puanı aldığı için atanmasını talep eder. Konya Valisi, Kaymakama, "Sınava katılan lise mezunu, ortaokul mezunu varken, ilkokulu dışarıdan bitiren nasıl kazanıyor?" diye sorar. Kaymakam sınavı kazananın "Eskiden beri nüfusta çalıştığını, köy kâtipliği yaptığını, muameleye vakıf, eski ve yeni Türkçesi var. Tam bizim işimizi görecek adam." dediği halde vali kabul etmez.

Hasan Aytekin, 1975 yılında Koraşı köyünden Mevlütlü köyüne otobüsle gelirken trafik kazası geçirir. Sağlığı bozulur. 28.11.1981'de yüksek tansiyondan vefat eder.

1981 yılında İzmir / Narlıdere İstihkam Astsubay Hazırlama Okulu'nda öğrenci iken dedemin yazdığı mektup.

Katip Hasan Aytekin'in kızı Fatma'nın Isparta Senirkent'li Tuncer Boyacı ile evlilik hatırası.

Yer: Akşehir Belediye Düğün Salonu, 24.07.1978

ETLİEKMEK SOFRASI

1971 Yılında Nobel Ödülü alan Şilili şair Pablo Neruda'ya (*) ait olduğu söylenen bir şiirin şu dizeleri aklıma düştü:

YAVAŞ YAVAŞ ÖLÜRLER*

“Yavaş yavaş Ölürler,

“Seyahat etmeyenler.

“Yavaş yavaş ölürler,

“Okumayanlar.

“Müzik dinlemeyenler,”

“Her gün aynı yolları yürüyenler,”

“Alışkanlıklarına esir olanlar,”

“Ufuklarını genişletmeyen ve değiştirmeyen kişiler,”

“Yavaş yavaş ölürler.”

Aksevderli dostlar, bu dizelerin ilham verdiği duygulara yeni bir pencere daha açmaya karar vermişler. Bu karar ile üyelerinin hayatına renk katmak ve biraz olsun, rahatlatmaya neden olmak istemişlerdir, umarım.

Bilim ve tekniğin, baş döndürücü hızla geliştiği şu dünyamızda; bir nebze, kendimize zaman ayırılım denmiş. Bu nedenle Ankara'nın bu yoğun yaşantısına ara vermek için Aksevder'in "Etliekmek" etkinliğinde bir araya gelmiştik. İçimizi ısıtan bu güzel faaliyetin gerçekleştirildiği "Bıçakarası Restoran" mekânında buluşmak, 2024 yılı Şubat sonuna denk düşmüştü

Akşehirliilerin geleneksel "Etliekmek" sofrasında, sadece pidelerimizi değil, anılarımızı tazeleyip paylaşmaya başlamıştık:

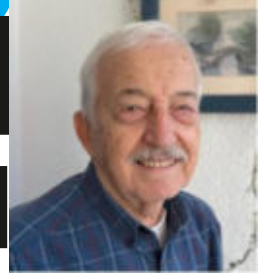
Bu anılar yoluna düşülünce, adımlarımızın yönü, Akşehir'in akciğerleri yemyeşil Sultandağları ormanın arasından, şehre doğru yönelmek olmuştu. 'Tekke Deresi' boyunca, şehrin sokaklarında gezmeye çıkınca, yaşadıklarımızı, gözümüz önünde tekrar canlandırmaya başlamıştık.

*

Aksevder başkanı Ali Baki Çağlayan, açılışı yapmak üzere konuşmasına başlayınca, Akşehir'in havası salona taşınmıştı. Başkan, yönetime geldikleri zamandan itibaren, sosyal faaliyetlerin öneminden söz etti. Sosyal, kültür ve sanat etkinliklerine bir program çerçevesinde devam edeceğinden söz etti.

İsteyerek yönetime talip olan bu kadronun samimi çalışmalarına destek verilmesini ve özellikle genç kadroların ilgi göstermesini dile getirdi.

Hikmet ÖZDEMİR

Hatta Aksevder 'in son dönemlerin en faal yönetim kadrosuna sahip olduğundan söz ederek; Başkentimizde, hemşerilerin birlik ve dayanışmasını sağlanacağından söz etti. Yönetim kurulu sekreteri Asuman Yaşar hemşerimizin Akşehir'den getirdiği "Yağlı Kuşlu Çöreği"nin,"Bitli Helva'nın" ve mahalle fırınında yapılan ev ekmeklerinin paylaşımına geçilmişti. Bu arada, Akşehir'in yöresel yiyeceklerden "Termiyeler" avuçlanıyordu. Ayrıca, Aksevder yönetiminde görev alan başkan yardımcısı Selen Kula ve yönetim kurulu saymanı Seçkin Kaymaz bu etkinliğin hazırlanması ve sunumunda büyük çaba göstermişlerdir. Giderek sohbetler koyulaşıyordu. Duraksamalar, olsa da konuşmalarımıza kaldığımız yerden devam edebiliyorduk.

Hatıralarımızın dinçlik gücünü duydukça, mutlu oluyorduk. Ensemize yer bulabildiği kadar yanımıza kadar gelen, Ankara güneşinin Cemre sıcaklığı, gönüllerimizi de ısıtmaya başlamıştı. Ayrıca, Akşehir'i Sevenler Derneği'nin geleneksel "Etliekmek" sıcaklığı, çevreye yayıldıkça, yıllar sonra karşılaşan dostların gülyüz katsayıları artıyordu. Hatta, aynı sokağın çocukları olarak, Ankara'nın bir semt restoranında karşılaşmaları, hoş ve karmaşık duygulara itmişti. Buğulu gözlerin gizlediği gözlerde, özlemlerin tarifsizliğinden, ayrı bir heyecan duyulurdu.

*

Sıra Akşehir'in diğer sanal gezisine gelmişti:

Tekke Dersi'nden esen rüzgâr, sorguya çekilmeye başlanmıştı bile. Bu sıra rüzgârı, Çınaraltı Caddesi'nden yokuş aşağı, kimselere dokunmadan yuvarlanarak iniyordu. Bu düşler sarmalı, Eski Yoğurt Pazarı yoluna sapıvermişti. Pazarın sergilerinde, tadıma hazır yoğurt keseleri dizilmiş, müşterilerini bekliyordu. Adına 'doçenlik tezleri' hazırlanmış, süt ve süt ürünleri üzerine, hasbihallere girilmişti.

Bir yandan restoran ortamına yayılan Emmiler Türküsü'nün melodisi, sazın tellerinden, kulaklarda yol bulup gönüllere giriyordu. Bu sesler, dudaklarda, mısır patlağı gibi ortak sesler olup tavana yükseliyordu. Türküye eşlik edenler sayısı artıyordu.

Sohbet masasına dönüşler başlamış,"Etliekmek" ve de peynirli pidenin lezzeti hakkında övgülere geçilmişti.

ETLİEKMEK SOFRASI

“Canım bu pideler, Akşehirimizin Etliekmeği'ne uymaz, mis kokan peynirli pidemizin lezzetine hiç. Ama yine de büyük şehirlerde bulunan bu...” Cümlelerine , “Evet” manasında başlar sallanıyordu.

Hıdırlık yoluna tırmanırken, “İbre Çeşmesi” suyuna, bir an önce kavuşma isteği artırıyordu. Çeşme başında durup yüksekten akan buz gibi suyu, avuçlarına doldurup, bağrılarına dökerek, kana kana içmenin hazzını yaşamaya çalışıyorlardı.

Hıdırlık Tepesi'ne gelince, yorgunluğunuzu gidermek için çimenlere oturup Akşehir Gölünü göz ufkumuza kilitlerseniz, güzelim yemyeşil ovayı seyre dalmaya hazırlanırsınız. Ne yazık ki ufkunuzu kapatan “yeşil denizin ” yerinde yeller estiğine şahit olursunuz. Çarpık yapılaşmanın sonucu olarak, betonlaşan şehirlerden bir örneğini Akşehir'de görmek mümkündür. Ayrıca, bu kente ait Akşehir Gölü'nün, can çekişe çekişe kurduğunu, içiniz sızlayarak anmak zorunda kaldığımızı gündeme getirenlere hak verirsiniz.

Şehire inince, Nasreddin Hoca Türbesini ziyaret etmeden ayrılmak olmazdı. Türbenin önündeki yuvarlak levhanın üstüne basıp, iki ayağınızı birleştirerek, hazırolda beklersiniz. Bütün vücudunuzla dimdik durunca, çevrenize bakarak;

Burası 'Dünyanın Ortasıdır!
'İnanmazsanız ölçün.!' Diye herkese seslenirsiniz.

Bu yankılı sesler, mezarlık içinde dolaşmaya başlar. Arkasından, Hoca Nasreddin'e ve tüm ruhlara, bir fatihayı gönderip ayrılırsınız.

Zihinleriniz ve gönüllerinizin tertemiz yıkandığına kanaat getirip Arasta 'ya girersiniz. Esnaflarla selamlaşarak; parke taşlı tarihi çarşının çevrelediği küçük dükkânların, küçücük tezgâhlarında, gözleriniz bayram eder. Daracık sokaklarda, serbestçe gezerken, belki birkaç hatıra eşyası alırsınız.

*İkinci güneşinin şubat ayı sıcaklığında yürürken, Atatürk anıtı Meydanı'nda soluklanırsınız. Bu meydana adını veren Atatürk'ün anıtı, hiç boş kalmaz, ziyaretçisi hiç eksilmez. Bu meydana yakın aralıkta, Cumhuriyet'in ilk yapılarından bir binaya girersiniz. Şimdi İstiklal Savaşı müzesine girdiniz. Ahşap merdivenlerin yorgun sesleri arasında, yukarıya çıkınca; Kuvayı Milliye günlerini yeniden yaşamaya başlıyorsunuz, Akşehir'de.

İstiklal Savaşının planlandığı bu mağrur masa başında duraklar, bağımsızlık zaferinin nasıl kazanıldığına tanıklık edersiniz. O anda, “Çılgın Türkler'in” şahadet kanıyla sulanmış ay yıldızlı bayrağın size gülümsediğini görürsünüz. Bu gurur dolu ve nefes kesen tarihi ortamında bulunmak yüreğiniz titretmeye yetmiştir. Burada, Türk Ulusunun destan dünyasını, yaşamak yetmez, yaşatmanın ilk ödevi olduğunu unutmayız. Bu duygulu manzarayı, “A” kuşağından, “ Z” kuşağına kadar, herkesle paylaşmak için can atarsınız. Bu idrak dolu milli bilinci, Akşehir'de, 24 Ağustoslardaki “Onur Günleri'nde” yeniden yaşarsınız. Bu ahşap binanın sakladığı sırları çözmeye çaba gösterirsiniz. “Batı Cephesi Karargâhı Müzesi” bize hatırlattığı şanlı tarihimizin en değerli mekânında kılcal damarlarınıza kadar dolaşan bağımsızlık ülküsünün zaferini tadarsınız. Bilgi ve duygu yüklü bir müzeden sessizce ayrılırsınız.

Bu etkinliğin sonlarına doğru, Gürşen Sevinç dernek korosunun kurulması için üyelerin katılımlarını isteyen duyurusunu yapmıştı. Bu tür çalışmaların başka etkinliklerle devam ettirilerek zenginleştirilmesinden söz etti.

Yakınıınızda, uzağınızda yaşadığınız tarihi anıların heyecanını, rüyadan uyanmışçasına Aksevderlilerin Etliekmek masasına dönersiniz. Artık Akşehir'de canlandırılmış bir günün, birkaç dakikalık zaman diliminden çıkınca, içinize huzur dolmuştur. Bu duygusal rahatlığın verdiği haz, içinizdeki özgürlük enerjisiyle şarz oldunuz.

Tüm yaşanmışlıkların içinizde uyandırıldığı Aksevderliler yemeğinde, dost kazanmanın ve dostlukları devam ettirmenin ayrı bir çaba gerektiğini anlarsınız. Tüm yüksek moral değerlerinizin tazelandığını fark ederek; “Etliekemek” masasından nasibinizi almış olarak ayrılmışsınızdır, umarım.

Aksevder yönetim kurulunca iyi hazırlanılmış bu etkinliğe teşekkür etmek, aklımıza ilk gelen cümle olmuştu.

Tadı damağınızda kalan bu güzelliklerin hatırlandığı gönül sofralarında, Akşehir'i yeniden yaşamaya söz verircesine; Ankara'nın ılık rüzgârı esintisi altında esenleşerek, vedalaşıp ayrılırsınız.

(*)Bu şiirin şairi, 2000 yılında Zero Hora adlı gazetede Martha Madeiro' e ait olduğu doğrulanmıştır.

AKŞEHİRLİLERİN GÖNLÜNE GİRENLER

EMİN AYDOĞAN

Ali Baki ÇAĞLAYAN

Ankara Çamlıdereli Abdullah Çavuş (AYDOĞAN) Milli Mücadele'de Dereçine köyünde bulunmuş, düşmanla savaşmış ve Yunan'ın Ege'de denize dökülmesiyle sonuçlanan Kurtuluş Savaşında başarı göstererek gazi olmuştur.

Oğlu Emin 1926 yılında dünyaya gelir. 1948 yılında Ankara Gazi Lisesini bitirir. 1957 yılında Şekerbank Akşehir Şubesine atanır. 1970 yılına kadar bu görevini sürdürür.

Emin Aydoğan'ın Akşehir'de ne yaptığını Ahmet Şener 15 Aralık 1970 tarihinde Pervasız gazetesine yazar:

Tam ondört yıl... Dile kolay...

Hem de yüzlerce karakter sahibine dil dökerek, ter dökerek meram anlatmak suretiyle 14 yıl Akşehir'de yaşamak. Genel müdürlük plâsmanı durdurdu, kasamda param yok, hesap çalıştırmıyorsun, riskin dolu, iki imza bul ve buna benzer daha pek çok ifadelerle çıkardı müşterilerinin karşısına. Gene rahat ve huzura erdiği zamanlarda ise zor günlerde söz dinlemeyenleri kırdım zannı ile teker teker ziyaret veya telefon ederek arzularını yerine getirirdi Emin Aydoğan...

İşte, tam 14 yıl Emin Aydoğan her dakikasını böyle geçirdi Akşehir Şekerbank şubesinde.

Genel müdürü, Emin Aydoğan'a hoca der ve Aydoğan Akşehir'den zaruri sebeplerle ayrılmağa yeltendiği gün (Hoca Akşehirsiz, Akşehir Hocasız olmaz» diye isteğini kabul etmezdi. Emin Aydoğan da buna güvenerek çocuklarının tahsilini tamamlattırıp istikbâllerini ellerine vermek amacıyla devamlı surette Ankara'ya naklini ister ve ümitle beklerdi. Fakat o samimi ve Emin Aydoğan'a kıymet veren Şekerbank genel müdürü Sayın Ömer Bey maalesef Hoca diye sevdiği Aydoğan'ı kenara itiverdi.

Şekerbank camiası kıymetli ve çalışkan ve yetiştirici bir elemanı kaybettiğinin herhalde farkında olmasa gerek.

Emin Aydoğan, Akşehir'de 14 sene tabiri caizse Şekerbank'ın kulu kölesi oldu.

Hasta, ateşi yüksek günlerde dahi bankadan ayrılmadı.

Çalışmayan ve geç kalan memurlarına yardımcı olmak ve dolayısıyla bankası elemanlarının yüzlerini ak etmek amacıyla çantalar dolusu defter ve evrakları eve götürerek geceleri çalışırdı. Emin Aydoğan, hiçbir çeki bekletmez anında da öder, parası olmadığını sezdirmez, kasasında mevcudu yokken dahi telefonla diğer bankalardan sessizce temin etmesini bilirdi.

Emin Aydoğan, yılın gayri muayyen aylarında genel müdürlüğünün geri aldığı paraları mahallen ayarlama çabasına düşer, Bankanın haysiyetini kurtarmasını ustalıkla becerirdi.

Emin Aydoğan, Akşehir'deki 14 yıllık çalışmasıyla aynı anda şubeyi bir Bankacılık okulu haline getirdi. 14 yılda 10 müdür, 9 muhasebeci yetiştirerek hem Akşehir'e hem de Şekerbank'a eğitim ve öğretim üyeliği yaptı.

Emin Aydoğan dev bankalar yanında geldiği senelerin mevduatını 22 misli çoğaltarak tutmasını bilen bir müdürdü.

Emin Aydoğan, 14 yıllık Akşehir şube müdürlüğü sırasında diğer 7 banka şubelerinin bütün değişen müdürleriyle geçinmesini bilmiş, geçimli ve saygılı bir idareci olduğunu göstermiştir.

Emin Aydoğan, küçük tasarruf sahiplerini toplayarak onlara yardımcı olmayı şiar edinmiş ve tasfiye edilen Akşehir Bankasının yerine geçerek adeta mahalli bir banka durumunu elde etmesini bilmişti.

Emin Aydoğan, her sınıfın adamı, her gönülün bir sevgilisi olmasını bilmiş, halktan yana olduğunu ve halkın içinden geldiğini hareketleriyle ispatlayan kişi olarak tanıtmıştı kendisini.

Emin Aydoğan, hem hacı hem hoca, hem de meşhur yağlıyoğurt lakaplarını uhdesinde toplayarak Akşehirililerin olduğu kadar civar ilçelerin ve köylerin unutulmaz müdürü olmuştur.

Emin Aydoğan, bütün bu meziyet ve maharetine göre genel müdürlüğünce arzularının yerine getirilmemesiyle hiç üzülmemelidir. Onlara karşı en güzel hareketle cevap verdiğini de bilmelidir.

AKŞEHİRLİLERİN GÖNLÜNE GİRENLER

EMİN AYDOĞAN

Genel müdürlüğü Aydoğan'ın yetiştirdiği 10 müdür ve dokuz muhasebeciyi karşısında gördükçe kendisine gösterilmeyen ilgiyi daima üzülen hatırlayacak ve Aydoğan ismini dillerinden ister istemez düşüremeyecektir.

Yağlıyoğurt, Akşehir'li dostlarının daima kalbinde sevgi ve saygıyla yaşayacak ve bütün yıllar ismi «müdür» olarak anılacaktır.

Sayın Emin Aydoğan'ın 44 yaşında emekli oluşu bundan sonraki yıllarında refah ve saadette yaşayacağına işaretler.

Aydoğan'ın sağlık ve esenlikle daha nice yıllar mutla olmasını diler, bizleri unutmamasını isteriz.

İstiklal Savaşı gazisi Abdullah Çavuş son zamanlarını Akşehir'de görev yapan oğlunun yanında geçirir, 25 Şubat 1970 tarihinde Akşehir'de vefat eder.

Emin Aydoğan 1964 yılında Akşehir'li bir grup esnafla beraber.

TEŞEKKÜR

Babam HACI ABDULLAH AYDOĞAN'ın ölümü dolayısıyla telgraf, telefonla başsağlığı dileyen, gerek evimize kadar gelmek zahmetine katlanan ve gerekse Bankaya kadar gelip acılarımızı paylaşan sayın AKŞEHİRLİLERE, sayın köylülerimize, bütün daire mensuplarına, meslekdaşlarıma teker teker teşekkür ederim. Hepsine sağlık ve uzun ömürler dilerim.

EMİN AYDOĞAN Şekerbank Müdürü Akşehir
(Pervasis, 25 Şubat 1970)

Emin Aydoğan 07.07.1963 tarihinde Nasreddin Hoca Festivali kapsamında Maruf Köyü'nde piknikte.

Emin Aydoğan'ın iki oğlu ve bir kızı olur. Çocukları ilk ve orta eğitimlerini Akşehir'de yapmışlardır.

Emin Aydoğan, 1994 yılında vefat etmiştir.

Küçük oğlu **Mehmet Emin Aydoğan** Aksevder üyesi olup denetim kurulu üyemizdir.

Emin Aydoğan 1965 yılında Banka personelleriyle.

AKŞEHİR NASIL DÜNYANIN MERKEZİ OLDU

Nasreddin Hoca'nın "Dünyanın Ortası" fıkrasını Akşehirli bilir. Yine de bilmeyenler için hatırlatayım: Bir grup insan, Nasreddin Hoca'yı çevirip "Hocam size bir sorumuz var, dünyanın ortası neresi?" demişler. Hoca, 5-10 adım atmış ve bastonunu yere saplamış; "Dünyanın ortası burası" demiş. Şaşkın şaşkın bakan kişiler, "Nasıl olur Hocam?" demişler. Hoca da "İnanmazsanız ölçün..." diye cevap vermiş.

Ünlü mizah ustası Nasreddin Hoca'nın Akşehir ilçesi türbesinde temsili dünyanın ortası tabir edilen yeri görerek 45 yıllık aktif gazeteci olarak çokça ayak basma fırsatı bana da nasip oldu.

Konya merkezden sonra Selçuklu eseri en fazla Akşehir'dedir. Çok eski bir yerleşim yeri olan Akşehir'in geçmişi M.Ö. 4 bin yıllarına Frigyalılara kadar giden bir özelliği vardır. Daha sonra Bizanslılar, Romalılar, Selçuklular döneminde de yerleşim yeri olmuş. 154 tane tescilli Selçuklu eseri var. Akşehir yalnız tarihi dokusuyla değil tabiat güzelliğiyle, meyvelikleri ve kiraz bahçeleri ile çok ünlü.

Amacım Akşehirli ve Nasreddin hocayı bilenlere anlatmak değildir. Şehirle tanışmam 1969 yılında eşimle evlenince oldu. Fakat evlilik öncesi de bir Akşehirli ile tanışmışım. Batman Ortaokulunda İngilizce öğretmenim. Sanırım 1980'li yıllarda her zaman olduğu gibi 5-10 Temmuz tarihleri arasında Akşehir'de "Festival" coşkusunun baş konuğu gazetecilerdenim. Bir etkinlikte adım ve nereli olduğum anons edildi. Etkinlikten sonra biri yanıma geldi. Selam, sabahdan sonra "Batman'ın yerlisi misiniz?" diye sordu. "Evet" cevabını verince; "Batman'da İngilizce öğretmenliği yaptım, adım **Aytekin Öcal**" deyince büyük bir sürpriz ile karşılaşmışım, mutlu olmuşum. Zira Aytekin hoca Batman'da 3 yıl Ortaokul İngilizce öğretmenimdi.

Hocam yıllarca ofis telefonundan beni arardı. Konya'ya geldiğinde mutlaka ofisime gelir; ben Akşehir'e gittiğimde hocamı mutlaka ziyaret ederdim. Sonra akıllı cep telefonları çıktı. Her fırsatta birbirimizi arar hal hatır sorardık. 2000 yıllarından sonra aramaz, telefonları cevap vermez oldu. Akraba ve gazeteci dostlarıma sordum yakınlarından kimseyi tanımadıklarını söylediler. Telefonu kapandığına göre rahmete kavuşmuş diye gıyabında Fatiha'mı gönderdim. Eşimin baba ve yakın akrabaları Nasreddin Hoca mezarlığında defnedilmişler.

M. Latif YILDIZ

Akşehir'e yolumuz düştükçe uğrar Fatiha'mızı okuruz. Hocamın mezarını bilseydim ona da uğramayı çok isterdim.

Dünya'nın ortası ile anımın ne ilgisi var dersiniz. 784 bin kilometrekarelik ülkede Dünyanın Ortası Nasreddin Hoca'nın memleketi Akşehirli kız ile evlendim. Ve Ortaokul İngilizce öğretmenim ile yıllar sonra dünyanın ortasında görüştim. O yüzden "Dünya'nın Ortası" anılarımda önemli bir hatırası vardır.

Ali Baki ÇAĞLAYAN

M. Latif YILDIZ üyelerimiz Nermin ve Behzat KAYA'nın ablaları Sermin KAYA'nın eşi. Kendisiyle Etlikmek Günü'nde tanıştık. Yazar olduğunu öğrenince AKSEVDER BÜLTEN için bir yazı yazmasını rica ettim, yukarıdaki yazıyı gönderdi.

Yazısında bahsettiği İngilizce Öğretmeni Aytekin ÖCAL'ı tanımıyordum. İnternet üzerinden araştırınca Çağdaş Batman gazetesinde yayınlanan "Batman'ın Fotoromanı" seri yazısında Aytekin Öcal haberlerine rastladım.

1960'LARDA SİTE ORTAOKULU

Yıl, 1961. Yer, Site Mahallesi'ndeki Petrol Ortaokulu bahçesi. İngilizce öğretmenim (gözlüklü) Aytekin Öcal, okul giriş kapısında diğer meslektaşlarıyla birlikte çektiği hatıra karede Batmanlı eski öğrenciler de var. Batmanlı eski gazeteci merhum Hüsamettin Turan, Öğretmen

Orhan Kayhan, eski avukatlardan merhum Hasankeyfli Nihat Tokdemir, Hülya Mercan, merhum 'Kento Bisikletçi' lakabıyla bilinen Ahmet Tanık, Asım Fidan ve M. Ali Görçek, 60 yıl önce eğitim gördükleri Petrol Ortaokulu'nun önünde.

İNGİLİZCE ÖĞRETMENİ AYTEKİN ÖCAL

SİTE'DE SEVİLEN İNGİLİZCE ÖĞRETMENİYDİ

Aslen Konya-Akşehirli Aytekin Öcal, 1960'lı yılların başında TPAO Batman Bölge Müdürlüğü tesislerinin bulunduğu Site'deki Petrol Ortaokulunun İngilizce öğretmeni idi. 1935 Sultandağı-Konya doğumlu Öcal, 1970 yılına kadar Batman'da görev yapmıştı. Site'deki ortaokulda görev yaptığında öğrencilerin kıyafetleri kapsamında şapka da vardı. İşte Batman'ın ilk ortaokul binasının önünde 60 yıl önce öğrencileriyle fotoğraf çeken merhum Aytekin Öcal'ın geride kalan fotoğrafı. Bu karede yer alan öğrenciler ise günümüzde 70 yaş üstü.

Konya Büyükşehir Belediyesi, Mezarlık Bilgi Sistemi, Mefta Arama sayfasında Akşehir'in tüm mezarlıklarının bilgileri mevcut. Bu sayfada Aytekin Öcal'ın mezar kaydını bulamadım. Messenger üzerinden oğlu Dr. Fatih ÖCAL'a ulaştım. Babasının 1 Ağustos 2016 tarihinde vefat ettiğini ve Akşehir'de Nasreddin Hoca Mezarlığına defnedildiğini söyleyip mezarın resmini de gönderdi. Akşehir özelinde Konya mezarlık bilgi sisteminin güncellemeye ihtiyacı var sanırım.

Hakkı ve Dudu oğlu **Aytekin Öcal** 1935 yılında Dereçine kasabasında dünyaya gelir. Dudu hanım Dereçinenin saygın ailelerinden Karahmet oğulların (Karahana)'dandır.

Aytekin, **Eskişehir Çifteler Öğretmen okulundan** mezun olduktan sonra, birkaç sene ilkokul öğretmeni olarak görev yapar.

Bu arada sürekli kendi kendine İngilizce çalışır. Gazi Eğitim Enstitüsü, İngilizce Öğretmenliği bölümünü ikincilikle kazanır.

Sonrası Batman'da öğretmenlik, Ankara'da 2 sene askerlik, sonrasında Kayseri, Pınarbaşı, Konya Ereğli Lisesi ve 1971 yılında geldiği Akşehir'de emekli olduğu 1988'e kadar Akşehir Lisesinde İngilizce öğretmeni olarak çalışır. 1 Ağustos 2016 tarihinde Akşehir'de vefat eder.

Oğlu, babasının hafızasının 2000'lerin başından itibaren çok zayıfladığını. son yedi yılını Alzheimer ile mücadele ederek geçirdiğini, o nedenle iletişim kurmada güçlük yaşadığını, değilse, eski arkadaşlarını tanıdıklarını hiç bırakmayıp, sürekli mektuplaştığını, ölümünden sonra özenle ayrılıp paketlenmiş onlarca mektup desteleri bulduklarını ifade etti.

Aytekin Öcal'ın oğlu **Fatih Öcal** 1965 yılında Akşehir'de doğdu. İlköğrenimini burada tamamladı. Ortaokul ve liseyi Konya Anadolu Lisesi'nde yatılı olarak bitirdi. 1989 yılında Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu. Mezun olduktan sonra bir müddet Hakkâri, Akşehir ve İstanbul'da doktor olarak çalıştı. Daha sonra ilaç sektörüne geçerek yurt içi ve yurt dışında görev yapan Öcal, yaklaşık yirmi beş yıldır aynı sektöründe çalışmaktadır.

Fatih Öcal, amatör hikâye ve deneme çalışmalarının yanı sıra **İstasyon Gazetesinde** birkaç yıl süreyle yaptığı köşe yazarlığı ile yazı hayatına başlamıştır. 2014 yılında **Mayıs**, 2019 yılında **Kızıl Mevsimler** romanı yayımlanmıştır.

Öcal ve Karahan aileleri Dereçine'nin ilklerine damga vurmuştur.

İlk sağlık memuru: İbrahim Karahan (merhum)

İlk Doktor: Fikri Karahan,

İlk Avukat: Şevki Öcal

İlk İngilizce öğretmeni: Aytekin Öcal

İlk inşaat mühendisi: Aydın Karahan

İlk Danıştay Hakimesi: Ayfer Karahan

İlk roman yazarı: Dr. Fatih Öcal

Kitap Tanıtım

Ahmet ORDU - Giden Gidene

Ali Baki ÇAĞLAYAN

Mevlütü köyünden Cıbrı Musa'nın eşi Topalların Fatma'nın kimlerden olduğunu öğrenmeye çalışırken Üçkuyu köyünden **Çerezci Adnan ÜNAL** ile Tuz Yolu Yörükleri facebook sayfası üzerinden tanıştık.

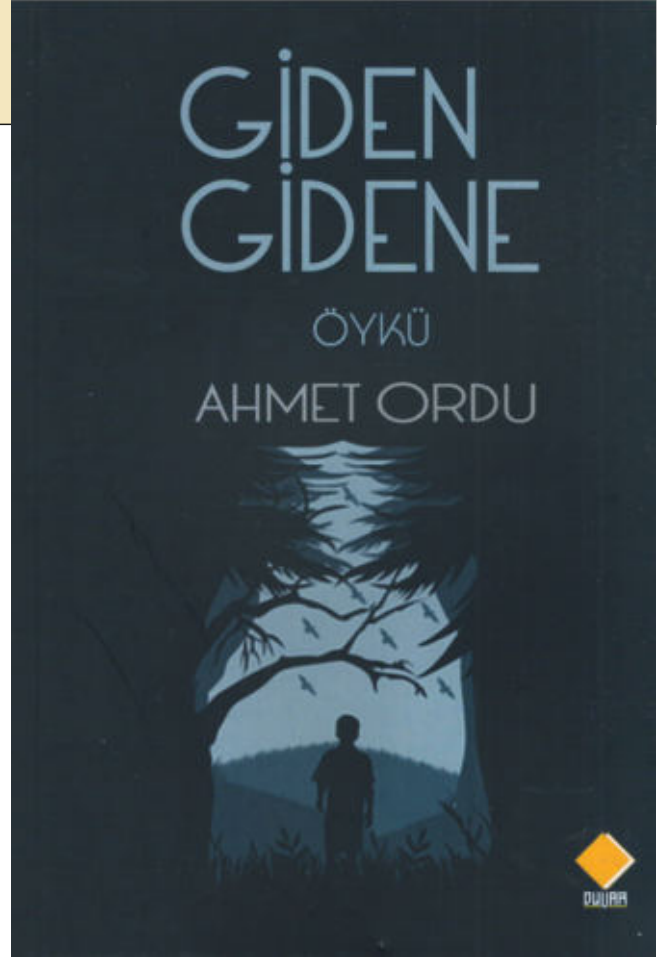
Babamın sağlık problemleri nedeniyle 30 Nisan 2024 tarihinde Akşehir'e gittim. Bir fırsatını bulup **Mustafa Erdoğan** için **Dursun Solmaz**'ın yazdığı **Dereçine** kitabını almak amacıyla akşamüzeri eski adı Yahsiyan olan şimdiki Gölçayır köyüne ugradım. Dursun'la köy kahvesinde buluşacaktık. Kahveye geldim Dursun'u beklemeye başladım. Dikkatimi beyaz bir transit aracın içindeki çerezler çekti. Fazla bekletmeden geldi Dursun. Kitapları imzalatırken çaylarımızı içiyorduk. İçi çerez dolu aracın şoför mahallinin üstündeki "Çerezci Adnan" yazısını görünce arkadaşşa el ettik. Yanımıza geldi. Bu kez yüz yüze tanışıp konuştuk Adnan'la.

Ahmet Ordu ile de sosyal medya üzerinden tanışmıştık. 3 Mayıs 2022 tarihinde **Ali Tonguç** ve **Dursun Solmaz**'la, onu evinde ziyaret etmiştik. Ahmet Hocam, eşi **Bircan Hanım** ve oğlu **Durukan** ziyaretimizden dolayı çok çok mutlu olmuşlardı.

Zaman zaman Aksevder Bülteni için yazı taleplerimizi karşılamış, yayınının gönüllü editörlüğünü yapmıştır Ahmet Hocam. Son konuşmamızda yeni kitabı "GİDEN GİDENE"yi adıma imzaladığını Akşehir'e geldiğimde alabileceğimi söylemişti.

Perşembe günü pazar için Akşehir'e geldiğinde Batı Cephesi Karargâhı Müzesi önünde buluştuk. Kitabını verdi, ayaküstü konuştuk.

Akşam evde öykü kitabını okumaya başladım. İlk öyküsü "BİR GÜZ GÜNÜ DALDAN DALA"da Bircan abla ile geçirdiği bir günü anlatıyor. Kitabın son öyküsü "KARPUZ"da, "Alt yoldan meydana Çerezci Adnan girmişti arabasıyla." cümlesini okuyunca Dursun'la buluştuğumuz gün Yahsiyan köyünde gördüğüm Çerezci Adnan geldi gözümün önüne...Burada diyeceğim şu ki; kitabın arka kapağında Mehmet Yaşar BİLEN'in yazdığı "Ahmet Ordu, öykülerinde doğduğu yörenin doğasını ve insanlarını, o topraklardaki insanların yaşam biçimlerini anlatır. Yazar bütün kahramanlarını insani olguların en güzelleriyle donatır. Yazarın iyimserliği, hümanizması konuya da kahramanlara da yansır, öykülerdeki bu insani olgular, günümüzde ise bu insani olguların giderek azalışı okuru derinden etkiler." şeklindeki tespitine birebir şahid oldum.

Devamında ünlü eleştirmenimiz **Mehmet Yaşar BİLEN**, önemli tespitlerde bulunur yazısında:

"**Yaşar Kemal**'in Çukurova'yı anlatan nasil kendine özgü bir dili varsa; **Ahmet Ordu**'nun da Orta Anadolu'yu anlatan kendine özgü bir dili var. O coğrafyaya uygun, orda yaşayan insanların dili. Yer yer yerelliği içerse de yazarın dil bilinci içinde yarattığı akıcı, işlek, okuru peşinden sürükleyen öykü dilidir bu."

Ben Mevlütü köyündenim. Kitapta bilemediğim bir sürü sözcük var: iba, domur, hılt, tırışık, cıba, ciye, mihrican vurgunu, çilpi, gümrah, göverilik, matçalı, iletir otu, bozürük, alafaslak, ürekli, kaypıncak... gibi. İlk kez duyduğum deyimler de var; Avistüne bindik düştük yola, Cemaat pırna pırna dağılıyor, ciyelenmiş taze ceviz, güzel göpçük, beti benzi hörs, Allahın nekabeti, teşiri... "Mihrican vurgunu", "Gözlerinin kanadıyla gülüyorlardı", "Uçları tiftimiş bulutlar" gibi eşsiz tanımlamaları da var yazarın.

Leylek, karga, sığırcık, saksagan, serçe, üveyik, ebabil gördüğüm bildiğim kuşlar; ama alakarga, gökçekarga, ampiti, kar kuşları, sinekçi kuşlar, arıkuşları, culla, sarasma, kirazerdiren, hüthüt, ziyan kuşu görmediğim, bazılarını duymadığım kuşlar. Doğayla içli dışlı bir yaşam süren yazar, öykülerinde çeşit çeşit kuşların, çakalların, sincapların özelliklerini, renklerine, çıkardıkları seslerine varıncaya kadar gözler önüne seriyor. "Vuuyit!... Çiss-suvuyit!" diye öten ampitiler, "Cırak cırak..." cıraklayan bülbüller, "Cık trak, cık cık trak!..." diye sesler çıkaran sincaplar kimi öykülerin kahramanı olarak çıkıyor karşımıza. Öykülerin geçtiği yer olan kiraz, vişne, erik diyarı Yahsiyan'da; ceviz çırpıcıları, ceviz başakçıları, ortakçılar, eşekçiler, dayıbaşılı, komisyoncular ve Diyarbakırlı, Mardinli, Suriyeli işçiler... öykülerin diğer kahramanları. Elbette köye gelen çerezçiler, karpuzcular, kalaycılar, çalgıcılar... da.

Ahmet Ordu doğa sevgisini, üretimin doğayı tahrip etmeden yapılması gerektiğini "ÇARE" adlı kısacık öyküsünde bakın nasıl anlatmış:

"Yolsak da biçsek de ottan başımızı alamıyoruz!" diyen insanoğlu sonunda çareyi buldu: "İlaç"

"Ooh, ne güzel! Ottan kurtuldu bağlar bahçeler; kemkel oldu ağaçların altları!"

Kaplumbağaları sorma... Kimileri aldı başını gitti, kimiler ise debelene debelene... Hasretiz şimdi onların 'tok tok'larına. Ara tara, yüzlerini gören cennetlik!"

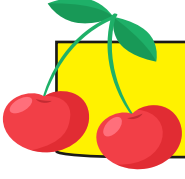
Ben kitabı zevkle, iki kez okudum. "GİDEN GİDENE" yü insanı, doğayı seven tüm kitapsevverlere öneririm.

Ahmet Ordu'nun Yayınlanan Kitapları

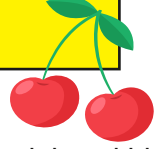
1. **Yüzünde Gözyaşı Yüreğimde Sancı**, 1. Baskı Park Yayınevi, 1996, 2. Baskı: Duvar Yayınları: Mart 2017
2. **Dört nala Sürüyor Atını Zaman**, 1. Baskı Etki Yayınevi, 2004, 2. Baskı: Duvar Yayınları, Mart 2017
3. **Onca zamandan sonra**, Duvar Yayınları, Mart 2015
4. **Höyükte Bir Ulu Çınar**, Duvar Yayınları, Mart 2017
5. **Gönül Borcu**, Duvar Yayınları, Kasım 2019
6. **Giden Gidene**, Duvar Yayınları, Mart 2024

Giden Gidene'de geçen Yerel Sözcükler

- Alafaslak:** Yöremizde yaşayan bir tür yılan
- Bozürük:** Yöremizde yaşayan bir tür yılan
- Cıba:** Yumurtadan yeni çıkmış, daha tüylenmemiş kuş yavrusu
- Cıye:** Cevizin sert kabuğundan çıkarılmış hali, ceviz içi
- Çilpi:** Ağaçların parmak kalınlığındaki yakılacak ince dalları
- Domur:** Öyküde 'kabarçık' anlamında. 'Tomurcuk' anlamı da vardır.
- Gümrah:** Aşırı derecede büyüüp gelişmiş
- Göpçük:** (Gözel) göpçük: Göze hoş gelen. Çok güzel
- Göverilik:** Sebze yetiştirilen yer
- Hörs:** Acı ve üzüntüden dolayı duyulan iç sıkıntısının dışa vurumu... Suratın düşmesi, kararması...
- Hılt (olmak):** Aşırı ıslanma hali
- Kaypıncak:** Bir tür ev makarnası. (Küçük kareler biçimde kesileni)
- Matçalı:** Hastalıklı, dertli, kötü...
- Mihrican:** Sonbaharın ortalarında yaşanan, özellikle sebzelere büyük zarar veren soğuk
- Nekbet:** (Burada) kötü, uğursuz
- Tırışik:** Buruşuk, biçimsiz, şekli bozulmuş...
- İletir otu:** Sahlep otu
- Ürekli:** Çoğalmaya elverişli, bereketli...

ŞİİR KÖŞESİ

Taşirci Hacı Mehmet, Cöngünde [1265-1266 H.(1848/50 M.) senelerinde **Akşehir** hükümetinde bulunduğum bengâmda] gibi bir başlıkla şu şiir yazılıdır:

İmtina, eyleme gün yüzlü şahım
Ölmeyince gönül senden ayrılmaz.
Canımı bahşettim zülfü siyahım,
Doymayınca gönül senden ayrılmaz.

Felek aşımıza zehirler kata
Varmıdır nihayet ölümden öte
Eğersiz, yularsız, tahtadan ata
Binmeyince gönül senden ayrılmaz.

Sararın sevdiğim seni ten tene
Kâr etti seviler erişti cane
Kapusuz, bacasız, karanlık ine
Girmeyince gönül senden ayrılmaz.

Encamı vatanım şu gurbet iller
Vasfında acizdir sevgilim diller
Açılmış gerdanda domurcak güller,
Dermeyince gönül senden ayrılmaz.

Taktın kemendini aşkın yayına
Kaşın, gözün benzer bayram ayına
Bu garip yüzümü hakimayine
Sürmeyince gönül senden ayrılmaz

*

Eyledim günbegün na. .
Selboldu benden de kalmadı rahat
Gülizar bu derdin sonu nihayet
Ölmeyince gönül senden ayrılmaz.

Kesilmiş **Feyzinin** tab'ı tüvanı
Eylemiş sathezar ah'ü fğanı
Nihayet yolunda bu tatlı canı
Vermeyince gönül senden ayrılmaz.

Taşirci Hacı Mehmet, aslen Senirkent nahiyesinin eskiden pazar, şimdi çeşmei- kebir mahallesinde hicri 1235(1819) yılında doğmuş ve 7 Haziran 1300 H. (1882/3)de Isparta'da ölmüştür.

Şair, mahlasını şiirin veznine göre Feyzî, Feyziya, Feyyaz olarak koymaktadır. Hacı Mehmet ilk tahsilini Senirkent'in mahalle mekteplerinde ve babası Ali'den görmüş ve sonra da pazar medresesine girerek birçok seneler Arapça tahsilinde bulunmuş ise de medrese ilminde ne dereceye kadar yükseldiği hakkında bir kayda tesadüf edilememiştir. Yalnız defterindeki kayıtlara göre muhtelif yerlerde naiplikte bulunması kendisinin bilhassa fıkıh, feraizdeki bilgisini ve alet derslerini tekmiil ettiğini tebarüz ettirmektedir.

Hacı Mehmet birincisi Senirkent'ten, ikincisi Afyonkarahisar'ından, üçüncüsü de Isparta'dan olmak üzere üç evli idi.

Hacı Mehmet Feyzi, çok zengindi. Köle zade hacı Mehmet denmekle maruftu. Atasından kalma servetine kendisinin aşar mubayaasından mütevellit kazancı da eklenmiş ve uzun müddet bu işle meşgul olduğundan adı [Tâşirci Hacı Mehmet] olarak yad ve ipka edilmiştir.

İlk karısından [Hacı Nuri] ile şair [Kâmil]; Afyonlu kadından da [Hacı Süleyman, Fahrettin, Etem ve Naciye] adlı dört ki ceman altı çocuğu olduğu nüfus kaydından anlaşılmaktadır.

-**Sait DEMİRDAL**, **Ün Isparta Halkevi Mecmuası**, **Mart 1939**, **cilt:5, sayı:60, Sayfa: 845-848**

Ispartalı Seyrani (Hacı Mehmet) Akşehir şiiri

"Akşehir'in çokdur yiğidi merdi
Erenler sofrasın ol yere serdi
Aşkta mahir olan maksada erdi
Anda medfun Nasraddin Hocagânî»

-**Atabeyli Naci KUM**, **Tetkik Gezisi Notlarım**, **Ün Isparta Halkevi Mecmuası**, **Ekim-Aralık 1946**, **cilt: 13, sayı: 151-153, Sayfa: 2058**

DERNEĞİMİZE BAĞIŞTA BULUNANLAR

1. MEHMET HADİ ÇAĞLAYAN: 250 TL
2. MUSTAFA ERDOĞDU: 300 TL
3. MUSTAFA YILMAZ SAĞLAM: 1.000 TL
4. MEHMET TAŞÇIUZUN: 150,00 TL
5. AHMET ALTINAY: 150 TL
6. BİRSEN DENER: 1.000 TL
4. FEYZİ DENER OCAK 2024 BÜLTEN B. GİDERİ: 2.600 TL
5. ATA ERSAN EKMEKÇİ: 820 TL
6. NİMET ÖZDEMİR: 666 TL
7. HİKMET ÖZDEMİR: 300 TL
8. HİCRİ KÜÇÜKKEBABÇI: 3.000 TL

30 Nisan 2024 TARİHİ İTİBARIYLA BORCU OLMAYAN ÜYELERİMİZE TEŞEKKÜRLER

1. ALİ BAKİ ÇAĞLAYAN	23. KENAN ÖZEFE
2. ALİ YILMAZ	24. MEHMET EMİN AYDOĞAN
3. ABDÜLKADİR GÜL	25. ŞAMİL BÜYÜKTALAŞ
4. AHMET ALTINAY	26. MEHMET TAŞÇIUZUN
5. ASUMAN YAŞAR	27. MELİH BARIŞIK
6. ATA ERSAN EKMEKÇİ	28. MUSA KULA
7. ATILA LİMON	29. MUSTAFA ERDOĞDU
8. AYSEL KADRİYE DENER	30. MUSTAFA ERKUT
9. AYŞE KOÇER	31. MUSTAFA GÜL
10. BAKİ BARIŞ ALTUNTAŞ	32. MUSTAFA YILMAZ SAĞLAM
11. BİRSEN DENER	33. MİRAT ÇİÇEK
12. BEHİYE ÇAMURLU CABBAR	34. MÜBERRA DİLEK
13. BEHZAT KAYA	35. NERMİN KAYA
14. CENGİZ ÜNSAL GÜLEÇ	36. NİMET ÖZDEMİR
15. ESİN KAYMAZ	37. OSMAN BOSTAN
16. FATMA GÜLGÜN ÇETİN	38. OSMAN İNCE
17. GÖKHAN GÜL	39. ÖZGÜR ALTUNTAŞ
18. HAKAN İNTEPE	40. RAMAZAN SELDÜZ
19. HİCRİ KÜÇÜKKEBABÇI	41. SAFİYE KULA
20. HİKMET ÖZDEMİR	42. SEÇKİN KAYMAZ
21. HÜLYA ÜLGER	43. SELEN KULA
22. İHSAN ÖZCAN	44. TUFAN GÖKALP
	45. YAŞAR SELDÜZ

ARAMIZA YENİ KATILAN ÜYELERİMİZ

ADI SOYADI	ÜYE NO	MESLEĞİ	GİRİŞ YILI	ÖNEREN ÜYE
Aysel Kadriye DENER	429	E.Öğretmen	2024	Abdulkadir GÜL
Hülya ÜLGER	430	Muhasebeci	2024	Asuman YAŞAR
Esin KAYMAZ	431	Doktor	2024	Seçkin KAYMAZ

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

Değerli Üyemiz Burak Hasan FİLİZ'in babası Ahmet FİLİZ, 04 Mart 2024 günü vefat etmiştir. Merhuma Allah'dan rahmet, acılı ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

AKSEVDER YÖNETİM KURULU

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

Değerli Üyemiz Hasan KALE'nin kız kardeşi, Meymune ERKILIÇ 14 Mart 2024 günü vefat etmiştir. Merhumeye Allah'dan rahmet, acılı ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

AKSEVDER YÖNETİM KURULU

AKSEVDER BÜLTEN

İMTİYAZ SAHİBİ	: AKSEVDER Yönetim Kurulu adına Bşk. Ali Baki ÇAĞLAYAN
GENEL YAYIN YÖNETMENİ	: Abdülkadir GÜL
YAYIN KURULU	: Selen KULA Asuman YAŞAR Seçkin KAYMAZ

: Strazburg Caddesi 45/4
Nokta Durağı Kat 2
Maltepe/ANKARA
: www.aksevder.org.tr
: aksevder.@aksevder.org.tr

Yönetim Telefonları
0533 617 71 90 (Ali Baki Çağlayan)
0541 432 09 60 (Abdülkadir Gül)

BEKLİYORUZ!

AKSEVDER Bülteni'nde yayınlanmasını istediğiniz sosyal içerikli (Düğün-Nişan-Vefat vb) haberleriniz, nostaljik anı ve fotoğraflarınız, kısa hikayeleriniz, şiirleriniz, firma tanıtım ve reklamınız, siyasi ve ideolojik olmayan görüşleriniz varsa; alibakic@hotmail.com. veya aksevder.@aksevder.org.tr adresine ulaştırınız. Bültenimiz sizlerden gelecek, bilgi, belge ve dokümanlarla zenginleşecektir.

AKŞEHİR'İN EFSANE FUTBOLCULARI (PELE) Fehmi KIRKUŞU

Fehmi KIRKUŞU; 14 Haziran 1948'de Akşehir'de dünyaya geldi.

İlk, orta ve lise öğrenimini Akşehir'de tamamladı.

O dönemde arkadaşlarıyla birlikte şehrin sosyal kültürel ve spor anlamında kalkınması gelişmesi için her türlü katkıda bulundu.

1967 yılında İstanbul Üniversitesi Ticari Bilimler Akademisi'ne başlayıp 1971 yılında mezun oldu.

Akabinde **Konya'da Yarın Gazetesi**'nde yazı işleri müdürü olarak 2 yıl görev yaptıktan sonra Seydişehir Alüminyum tesislerinde hesap uzmanı olarak görev yapıp emekli oldu.

Futbola 15 yaşında Ortaokul son sınıfta başladı. **1963-1964** yıllarında **İdmanyurdu** spor kulübünde forma giydi. **1965-1966** yıllarında **Gençlerbirliği**'nde başarıyla futbol oynadı.

Kısa sürede halkın sevdiği bir futbolcu oldu. Sürati ve tekniğiyle başarılı maçlar çıkartan Fehmi "PELE" lakabıyla anılmaya başladı.

İki kulübün birleşip Akşehir Spor'un kurulmasıyla **1967-1970** yılları arasında **Akşehir Spor** formasını başarıyla giydi.

1972-1974 yılları arasında Konya Kültür Spor'da **Necati AKKUŞ** ve **Sami OT** ile birlikte futbol oynadı.

1974-1980 yılları arasında **Seydişehir Etibank Alüminyumspor**'da futbol oynamaya başladı. Akşehir Spor'da iken takım arkadaşı olan **(Maruş) Muharrem Ünlüer**'in de Seydişehir'de iş bulmasını ve Seydişehir takımında forma giymesini sağladı.

1980'de aktif futbol yaşamını noktaladı.

Emeklilik sonrası İzmir Karşıyaka'ya yerleşen Fehmi Kırkuşu, Akşehirli ve Akşehir'i seven dostlarıyla İzmir'de buluşup o güzel günleri anmaya devam ediyor.

Gençlerbirliği 1965

Ayaktakiler Soldan sağa: 1 Cengiz Ergel, 2 Yalçın Akgüngör, 3 Uşaklı Ali, 4 Emirdağlı Pırpır Zeki, 5 Cengiz Ünsal Güleş, 6 Abdil Birim.

Oturanlar soldan sağa: 1 (pele) Fehmi Kırkuşu, 2 (Mikro) Ramazan Engiz, 3 Mehmet Bilge, 4 Erol Torun, 5 Tufan Koçtepe.

Akşehir Spor 1968

Soldan sağa: 1 (Güdük) Hayrani Ünlü, 2 (Kova) Özcan Selçik, 3 Emirdağlı Pırpır Zeki, 4 Hayrani Yavuzcan, 5 Ünsal Cengiz Güleş 6 (Savcı) İsmet Işık, 7 Yalçın Akgüngör, 8 (Kaptan) Abdil Birim. Oturanlar soldan sağa: 1 Ramazan Engiz, 2 Tufan Koçtepe, 3 (Pele) Fehmi Kırkuşu, 4 (Konyalı) Cengiz Ergel

ZAFERSPOR Futbol Takımı, 1964-5

1 Muzaffer Sıvık, 2 (Pele) Fehmi Kırkuşu, 3 Necati Akkuş